

3301

Varulven.

Varulven suger hjärteblodet av fostret, å om den kan göra de
så blir den inte varulv mera.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3301

Varulven.

Det var en dräng, som hette Lars å tjänte på Idaröd. Så en kväll
va han ti gilles i Revinge, å så när han skulle gå hem, så kom
där en vit hund, han hade tre ben. Å han ble i följe me en
ve ån å han följde en ett långt sticke. Han sparka till den
hunden, men den följde me en likaväl.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

*Blom
Kata
Lentna
1931*

3301

*Myr. Johs Bengtsson
Bar. Am. Bengtsson
Föd 1879 i Hålsjö*

Bot mot engelska sjukan.

Det var en gumma, som hette Katarina, som kunde bota för engelska sjukan. Hon hade mördat ett av sina barn. Hon hade bränt upp det, men den högra handen hon skurit av å den bar hon i fickan. Men så blev den så sur, så att den blev röjd. Hon bota min flicka för engelska sjukan. Hon kom söndag, tisdag å torsda, å så tog hon vatten i handen, som flickan skulle dricka ur hennen hand. Sen skulle det döja lika länge att flickan blev bra som hon hade haft sjukdomen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3301

Bot mot värk.

Min mor fick en gång en sånne värk, så att hon inte var själ
till att röra sej, å så gick hon ti en kvinga, som konne bota värk
Min mor fick lägga sej på magen å så gick kvingan opp på
ryggen å trödde tre gånger i rad. Min mor ble bra sen. Hon
gick did tianes å gick tianes tibaga. Den kvinnan hade begått
ett brott, men vad det var vet jag inte.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

3301

Bot mot tandvärk.

Jag var hos Leveau en gång för tänderna. Det var en liten tjock gubbe. Han sa, att ja skulle slå tre låsaspik i ett trä å där fick ja aldrig komma mer. Jag hade sen inte tandvärk på ett halvt år.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—

5

5

3301

Spöke.

Det spöke på Åckert. När hans kvinna dog å skulle begravas på Harlösa kyrkogård tog han av gravstenarna å lade till trappstenar. Men sen fick en ente ro i gården, för var natt kl. 12 kom kvinnan genom rummen. Folk å kreatur dog. Det blev ihte bättre förrän gården förföll, å man fick en ny.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6 6

3301

Gengångare.

Det föddes barnet i graven.

Ett fruntimmer, som dött i barnsäng, innan hon fött barnet, gick igen efter begravningen. Hon gick å leta efter något. Men då lade di allt som hörde till barnutstyrseln i kistan: sax, blöjor, nål å tråd, så att hon skulle kunna linda barnet, som hon fött i graven.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—

2

3301

Spöke.

Det var en dräng Lars, som tjänte på en gård Idaröd i Hunneberga. Å så en kväll, när han hade lagt sej, så kom där ett fruntimmer bort till sängen å stod över honom, det hände sen var natt. Det var vid tolvtiden. Det var i drängkammaren, å den hade di i stallen. Å hästanna slo å sparka ~~å~~ så farlit. Men sen gick hon igen, hon var bara å såg om honom. Där var tre andra dränga, men det var bara han, som såg henne. Hon var rent vitklädd. Hon sa aldrig nånting.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*— 8
8

3301

Bäckhästen.

När jag tjänte på Åkert, å skulle gå å mjölka en kväll fick jag se en liten vit häst opp till bäcken. Klockan var tio å de va skumt. När jag sett den lite grand försvann den rakt opp i luften.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

9

3301

Frimurare.

sir

Di säger att di dansar, di klär se nygna å så dansar di en stor sal. Di va svitta så de rände åu dom. Di fåur alri tala om for ånnra va di gör. Di hjälpor varandra, så di bler alri fattia.

Skane
Frosta
Hartosa
m 8 1931

W. H. Bengtson
Härlösa
Bok at Account Book
gård 1879 i Härlösa

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10 10

3301

Drängen, som var varuly.

En dräng å en pia^o tjente på en går i Honnebarja. Drängen hade
pian ti fästemo. Så en kväll hade di vad po dånns, å nor di skolle
him, ble pian åw me drängen. Nor hon gick him, kom dar en hong på tre bæ
ben bagette en å språnnt ette na å forsvånnt ente forrän hon kom
ti porten. Hon språnnt ing å täppte porten, så han nådde na ente.
Så om marenen va han så reven. Så fråga pian, var han hade vad. Ja
de visste han ente. Han trodde han hade soved.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

// 11